

Iohannis a promis consultare pe amnistie și ne întrebă de lupta anticorupție...

Referendum în țara elefanților: „Vă place viața?” DA/NU

Si când să ne vedem de treabă în așteptarea îndeplinirii sau nu a promisiunilor din ultima campanie, am fost aruncați în altă mocirlă cu iz electoral. De ce?! Pentru că hazna de clasă politică... De-ai! Pute a rebu de la șeful statului și până la ultimul afon politic din cel mai neparlamentar partid care activează în mizeria asta generală. Să-i luăm pe rând. Alegerile din decembrie 2016 au adus PSD un cadou nesperat - un vot covârșitor, care i-a creat premisele unei guvernări liniștite. O ocazie unică pentru un partid etichetat ca fiind comunist și corupt pentru a dovedi că este o alternativă la guvernare. Acțiunile de până acum ale PSD dovedesc însă că social democrații s-au îmbătat cu apă rece considerând că votul a fost unul pro-PSD și nu au înțeles că a fost unul anti-Iohannis - PNL - Cioloș; ordinea numelor și acronimelor este perfect aleatorie și neinteresantă.

■ ȘI-AU SĂPAT SINGURI GRAȚIEREA ■ Cum altfel poți cataloga faptul că, după câteva ordonanțe prin care încerca să ne anestezieze cu majorări de salarii și pensii, tăieri de taxe și alte măsuri similare, PSD a aruncat pe piață proiectele privind amnistia, grațierea și modificarea Codului Penal. Pe bune... NU trebuie să ai mai mult de clasa pregătitoare pentru a înțelege că, atunci când ai eticheta de corupt pe frunte, pe ceafă, pe haine și-n pantofi, orice proiect care conține în titlu "grațiere", "penal" sau "amnistie", fie el imperfect sau perfect, va fi folosit împotriva ta cu rezultate maxime pentru oponenți. Nici de analiști politici nu ai nevoie pentru a te lămuri. Mergi în cel mai apropiat sat, strigi pe o uliță aleasă la întâmplare "PSD, amnistie" și, dacă te latră până și cățeeii de lapte, înseamnă că

nu-i a bună. Ce a făcut însă, onor PSD, anunțând că merge până la capăt cu cele două proiecte, cu zeci de mii de oameni care manifestează în stradă fix împotriva grațierii, amnistiei și modificării codului penal? A ratat șansa pe care a avut-o. Probabil ultima...

■ PNL E ÎN OPOZIȚIE ȘI LA GUVERNARE, DARĂMITE CÂND CHIAR E ÎN OPOZIȚIE... ■ Ce face PNL? Ce a făcut întotdeauna. Stă pe tușă și urlă că nu e bine. Așa s-a comportat și când a fost la guvernare. Acum, cu atât mai mult cu cât liberalii sunt disperați. Altfel cum ar putea fi după ce au plecat spre alegerile din decembrie 2016 crezându-se la înălțimea electorală a lui Dacian Cioloș în picioare pe umerii unei Alina Gorghiu aflate în cărucia lui Vasile Blaga, iar votul i-a dovedit a fi la nivelul lui Cătălin Predoiu în genunchi, la braț cu Raluca Turcan în picioare. E greu când îți pierzi susținătorii peste noapte pentru că guvernul tehnocrat pe care l-ai susținut cu președintele la braț a avut doar două proiecte notabile - votul în diaspora și dezamăgirea pământului -, ambele încheiate tragic. Pentru PNL, acum, orice opoziție la PSD e importantă. Până și micul dejun al lui Dragnea este o temă de primă mână și poate fi contestat la nivelul la care se află liberalii. Dovada? Au încercat să dea guvernul jos la nici o lună de la instalarea lui.

■ USR - EGALITATE, FRATERNITATE, RE...VOTATE ■ Despre USR nici nu are sens să vorbim. Oamenii se cred încă în societatea civilă. Nu înțeleg că sunt în Parlament, că au posibilitatea de a face proiecte legislative, de a le corecta... Ei (Nicușor Dan, de exemplu...) ies cu copii în stradă să se manifeste. Fac pe revoluționarii în

speranța că (poate) se mai votează o dată și (poate) câștigă mai multe voturi.

■ IOHANNIS: SUNTEȚI DE ACORD CU TEOREMA LUI PITAGORA? ■ Și președintele este la fel de disperat ca și aliații lui. Se vede din sarabanda de greșeli comise pe metru pătrat. A ieșit în stradă, la baie de mulțime, pentru a scoate din case cât mai mulți oameni la protestele împotriva grațierii și amnistiei, deși anunțase pe toate căile oficiale și neoficiale (în ședința de guvern la care a participat neinvitat, de la tribuna Cotrocenilor și pe Facebook) că este împotriva proiectelor guvernului pe tema asta. A mai aruncat pe piață și enormitatea că referendumul ar fi legitimat de faptul că proiectele care au generat scandalul nu erau în programul de guvernare al PSD votat de populație. De râsul curcilor. Ca și cum în România programul de guvernare ar fi lege (deși la noi și legile sunt scrise pe hârtie igienică) și l-ar fi respectat cineva până acum. Ca și cum alegerile din decembrie 2016 au fost câștigate de PSD cu programul de guvernare, nu pierdute cu incompetență de cvartetul Iohannis, Cioloș, Blaga,

Gorghiu. Culmea, în mai toate intervențiile, președintele a debordat de o veselie stranie, care nu prea e în ton cu gravitatea situației (indiferent de ce parte a baricadei ești). Luni seara a anunțat că va chema românii la referendum pentru a se exprima pe tema grațierii, amnistiei și schimbării codului penal, pentru ca marți să declare senin și zămbitor că a declanșat procedurile pentru organizarea unei consultări populare pentru a afla dacă românii vor continuarea luptei împotriva corupției și asigurarea integrității funcției publice. Pentru că, evident, peste noapte s-a prins că tema inițială nu putea fi supusă referendumului din punct de vedere constituțional. În noile condiții, nu se înțelege de ce mai face referendum. Ar putea cineva să spună că nu dorește luptă împotriva corupției? Sau funcționari integri? La fel de bine poate Iohannis să întrebe la referendum dacă suntem de acord cu teorema lui Pitagora. Sigur, se vor găsi și câțiva împotriva, de la servicii, să dea impresia de democrație... Și, dacă se va dovedi că românii le place ciocolata, sau ce alte întrebări fără legătură cu situația curentă va pune Iohannis, ce se va întâmpla? Din punct de vedere legal. În afară de faptul că se plătesc bani publici pentru o consultare în care mai vânează puțină imagine disperată care au pierdut rușinos alegerile...

■ ȘI CINE O SĂ RĂSPUNDĂ LA ÎNTREBĂRILE DESPRE NIMIC? ■ Cât despre opinia publică... E formată din mai multe categorii. O parte mică, dar foarte activă, este formată din postacii (plătiți sau voluntari) din ambele tabere politice, care umblă cu instigări sau insinuări sau împrăștie dezinformări crase pe care ei între ei le atacă și le denunță. Mai este o parte care, sătulă până în gât de clasa politică, a răspuns la chemările în stradă, indiferent de cine au fost ele lansate, pentru a mai înjura o dată pe cei care mimează că ne conduc. Ar mai fi românii care înjură de acasă, resemnați. Și cei cărora nu le mai pasă sau cărora nu le-a pasat niciodată. Din cele patru categorii, doar primele trei ar putea să iasă la referendum la nici trei luni de la ultimul scrutin. Postacii, nu toți, că unii dintre ei sunt prea deștepti ca să voteze. Cei care ies în stradă sigur. Românii care înjură de acasă s-ar putea să pună ștampila, dar nu-i sigur. Iar a patra categorie - mai mult nu, dar dacă-i rost de-o țuică, poate.

VREI SA AJUNGI MARE ?

închiriază un panou publicitar

Seaview
advertising

Tel: 0241.55.11.60

E-mail: office@seaview.ro